

Η κληρονομιά του πατρο-Κοσμά στην Παιδεία του Γένους

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1INgPKN>]

Και μεγάλος δεν είναι ο ικανός, που μπορεί να συνθλίψη, να πληγώσει, να χτυπήσει τον άλλο. Μεγάλος είναι ο ελάχιστος, ο ευαίσθητος, ο ταπεινός, ο αγαπών, που δέχθηκε τη χάρι του Θεού και είναι ανίκανος να κάμη κακό στον άλλο, ανίκανος να τον πληγώσει. Και ικανός να υποφέρει, να υπομένει, να πεθαίνει αυτός από αγάπη, για να ζουν, να προκόβουν, να χαίρονται οι άλλοι, που δεν χωρίζονται από τον ίδιο τον εαυτό του.

Έτσι να μάθουν σαν τον άγιο Κοσμά να μιλούν, να γράφουν, να διοργανώνουν σχολεία και κοινωνίες. Να κτίζουν πόλεις, χωριά, σπίτια, που να χωρούν τον άνθρωπο, να είναι ανθρώπινα, ώστε ζώντας εκεί ο άνθρωπος να παίρνη αφώνως και ακόπως σωστή αγωγή.

Να τραγουδούν, να ψυχαγωγούνται και να είναι πράγματι όλα ψυχής αγωγή και θεία δοξολογία και αναγωγή ολοσώματη σε ουράνια παράκλησι. Και να προχέεται ειρήνη, γαλήνη, ευλογία, φως, ανάπαυσι, από τους ίδιους και από τα έργα των χειρών και του νοός των.

Έχει τότε ο άνθρωπος ο αδύνατος δύναμι ακαταγώνιστη. Διορθώνει τα κακά. Αξιοποιεί τα καλά. Θεραπεύει τα ασθενή. Και τα κάνει όλα με τη δύναμι και την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, που όλον συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας και την προσωπική ζωή του κάθε πιστού.

Είναι σαφέστατη η τοποθέτησι του αγίου Κοσμά. Αν ζούσε εν σαρκί σήμερα, ήρεμα και ασυζήτητα, χωρίς να χαρίζεται σε κανέναν, ούτε να χρονοτριβή, θα έκλεινε τα υπάρχοντα σχολεία. Θα άνοιγε άλλα. Είναι ειδωλοκλάστης αναντιμετώπιστος. Και φίλος του ανθρώπου. Ανασταίνει την εικόνα του Θεού στον άνθρωπο, στο λαό.

Θα ήταν τόσο διακριτικός, ήρεμος και λεπτός, που θα μας έπειθε όλους εσωτερικά ότι έτσι έπρεπε να γίνη. Και θα ήταν τόσο άτεγκτος ο λόγος του, που δεν θα χωρούσε καμμιά αντίρρηση από κανέναν επιπόλαιο. Έτσι που όλοι εμείς που κάνομε διακηρύξεις για νέα ζωή, έξω από την όντως Ζωή, θα παρασυρόμασταν σαν αθύρματα ανάξια λόγου από σίφουνα που μεταθέτει όρη εις καρδίας θαλασσών.

Αν ο άγιος Κοσμάς ζούσε... Ο άγιος Κοσμάς ζή, υπνώττει αγρύπνως στην καρδιά του λαού. Ο λαός ο πάλι βασανισμένος, περιπαιγμένος, κουρασμένος περιμένει τον Κοσμά τον Αιτωλό να του δώσει τα παιδιά του, για να τα ευλογήση, να τα αγιάση, να τα βάλη στα σχολεία του. Να τους δώσει την αγωγή του. Να τα κάνει νέους Κοσμάδες. Να χαρούν τούτη τη ζωή και την άλλη. Και να τους αποκαλύψη πως τούτη είναι ενωμένη με τη χάρι της άλλης.

Πηγή: Ορθόδοξα Μηνύματα· Περιοδική Έκδοσις Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης, Έτος Ε', Τεύχος 14ον, σελ. 8, Σεπτέμβριος 2014-Ιανουάριος 2015.